

שעור ו: פתח אהל מועד (א)

Shiur #6: At The Opening of the Tent (part 1)

לע"ג אמי מורתי מרים בת יצחק ורבה ז"ל - ט' בטבת

(1) ויקרא א

(א) ויקרא אל-משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר: (ב) דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי-יקריב מפס קרבן לה' מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנכם: (ג) אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים יקריבנו אל-פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני ה': (ד) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: (ה) ושחט את-בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אש-פתח אהל מועד: (ו) והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: (ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: (ח) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: (ט) וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את-הכל המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח לה': (י) ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הבשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: (יא) ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב: (יב) ונתח אותו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו וערך הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: (יג) והקרב והפריע ירחץ במים והקריב הכהן את-הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח לה':

(יד) ואם מן-העוף עלה קרבנו לה' והקריב מן-התרדים או מן-בני היונה את-קרבנו: (טו) והקריבו הכהן אל-המזבח ומלק את-ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: (טז) והסיר את-מראתו ונצתה והשליך אותה אצל המזבח לרמה אל-מקום הדשן: (יז) ושפע אותו בכנפו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על-העצים אשר על-האש עלה הוא אשה ריח ניחוח לה':

(2) ויקרא ג, א-ב

(א) ואם-זבח שלמים קרבנו אם מן-הבקר הוא מקריב אם-זכר אם-נקבה תמים יקריבנו לפני ה':
(ב) וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את-הדם על- המזבח סביב:

(3) ויקרא ד, א-ד

(א) וידבר ה' אל-משה לאמר: (ב) דבר אל-בני ישראל לאמר נפש כיתחטא בשגגה מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: (ג) אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן-בקר תמים לה' לחטאת: (ד) והביא את-הפר אל-פתח אהל מועד לפני ה' וסמך את-ידו על-ראש הפר ושחט את-הפר לפני ה':

(4) ויקרא ד, יג-יד, יח

(ג) ואם כל-עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל-מצות ה' אשר לא תעשינה ואשמו: (יד) ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן-בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד: ... (יח) ומן-הדם יתנו על-קרנת המזבח אשר לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל-הדם ישפך אל-יסוד מזבח העלה אשר-פתח אהל מועד:

(5) ויקרא ח

(א) וידבר ה' אל-משה לאמר: (ב) קח את-אהרן ואת-בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואתו פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: (ג) ואת כל-העדה הקהל אל-פתח אהל מועד: (ד) ויעש משה כאשר צוה ה' אתו ותקהל העדה אל-פתח אהל מועד: (ה) ויאמר משה אל-העדה זה הדבר אשר-צוה ה' לעשות: ... (לא) ויאמר משה אל-אהרן ואל-בניו בשלו את-הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת-הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו: (לב) והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: (לג) ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את-ידיכם: (לד) כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם: (לה) ופתח אהל מועד תשבּו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את-משמרת ה' ולא תמותו כי-כן צויתי: (לו) ויעש אהרן ובניו את כל-הדברים אשר-צוה ה' ביד-משה:

(6) במדבר כז, א-ב

(א) והתקרבנה בנות זלפחד בן-חפז בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחסלה ומלכה ותרצה: (ב) ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר:

(7) יהושע יח: א

ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שילה וישבינו שם את-אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם:

(8) בראשית יח, א-ב, י

(א) וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח-האהל כחם היום: (ב) וישא עיניו וירא והנה שלישה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ... (י) ויאמר שוב שוב אליך כעת חיה והנה-בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו:

(9) בראשית יז: כג

ויקח אברהם את-ישמעאל בנו ואת כל-ילידי ביתו ואת כל-מקנת כספו כל-זכר באנשי בית אברהם ומל את-בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים:

(10) בראשית מו: כז

ובני יוסף אשר-ילדלו במצרים נפש שנים כל-הנפש לבית-יעקב הבאה מצרימה שבעים:

11 בראשית לט, א-יא

(א) וַיֹּסֶף הַדָּרַד מִצְרַיִם וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפָר סָרִיס פְּרֹעָה שֶׁר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרַיִם מִיַּד הַיִּשְׁמַעֲאֵלִים אֲשֶׁר הוֹדְדוּהוּ שָׁמָּה: (ב) וַיְהִי ה' אֶת-יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִ: (ג) וַיֵּדָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה ה' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ: (ד) וַיִּמְצָא יוֹסֵף חָן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרַת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-יִשְׁרָלוֹ נָתַן בְּיָדוֹ: (ה) וַיְהִי מֵאִזְּ הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל-כָּל-אֲשֶׁר יִשְׁלֹו וַיְבַרֵךְ ה' אֶת-בְּיַת הַמִּצְרַיִם בְּגִלְלָ יוֹסֵף וַיְהִי בְרַכְתָּ ה' בְּכָל-אֲשֶׁר יִשְׁלֹו בְּבֵית וּבְשָׂדֵה: (ו) וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד-יוֹסֵף וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאֲוֹמָה כִּי אִם-הִלְחֵם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכַל וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה-תָאֵר וַיִּפֶּה מֵרֹאשׁ: (ז) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשֶׁת-אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׂכָבָה עִמָּי: (ח) וַיִּמְאַזּוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל-אִשֶׁת אֲדֹנָיו הֲנָ אֲדֹנִי לֹא-יָדַע אֶתִּי מִה-בְּבֵית וְכָל אֲשֶׁר-יִשְׁלֹו נָתַן בְּיָדוֹ: (ט) אֵינְנו גְּדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא-חֲשַׁךְ מִמֶּנִּי מֵאֲוֹמָה כִּי אִם-אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶתְּ-אִשְׁתּוֹ וְאִיךְ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחַטָּאתִי לֹא-לֵהִים: (י) וַיְהִי כַּדְּבָרָה אֶל-יוֹסֵף יוֹסֵף וְלֹא-שָׁמַע אֵלֶיהָ לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ לְהַזְוֹת עִמָּה: (יא) וַיְהִי כִּהְיוּם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבְּיָתָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבְּיָתָה שֵׁם בְּבֵית:

12 בראשית מא, מ

אֵתְהָ תִהְיֶה עַל-בֵּיתִי וְעַל-פִּיךָ יִשְׁקַ כָּל-עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֲגַדֵּל מִמֶּךָ:

13 בראשית מג:ט

וַיִּגְשׂוּ אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל-בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבְּיָתָה:

14 שמות א:כא

וַיְהִי כִּי-רָאוּ הַמִּיֻלָּדִת אֶת-הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּתָיִם:

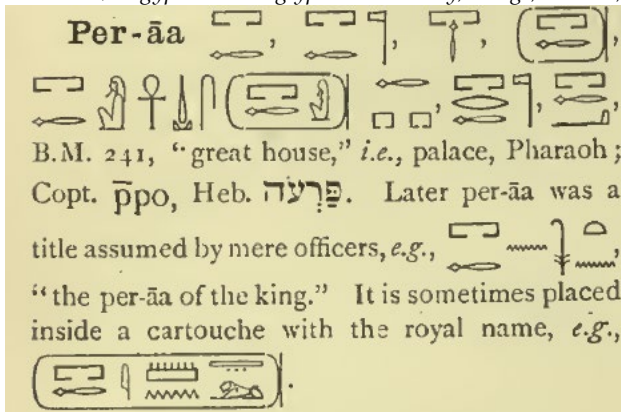
15 שמות יב, כב-כג

(כב) וּלְקַחְתֶּם אֲגָדַת אוֹזֹב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר-בִּסְרֹף וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בִּסְרֹף וְאֹתָם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ עַד-בֹּקֶר: (כג) וְעַבְרָה ה' לַנֶּגֶף אֶת-מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפְּסַח ה' עַל-הַפֶּתַח וְלֹא יָתַן הַמִּשְׁחָתִית לָבֵא אֶל-בְּתִיכֶם לַנֶּגֶף:

16 שמות כ, ב

אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים ...

17) Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Budge, London, 1920,

(18) במדבר טז, כז

ויעלו מעל משכן קדח דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם:

(19) שמ"ב ז, א-יג

(א) ויהי כישב המלך בביתו וה' הניח-לו מסביב מפל-איביו: (ב) ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך הידיעה: (ג) ויאמר נתן אל-המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי ה' עמך: (ד) ויהי בלילה ההוא ויהי דבר-ה' אל-נתן לאמר: (ה) לך ואמרתי אל-עבדי לדוד כה אמר ה' האתה תבנה-לי בית לשבתי: (ו) כי לא ישבתי בבית למינים העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: (ז) בכל אשר-התהלכתי בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחד שבטי ישראל אשר צויתי לדעות את-עמי את-ישראל לאמר למה לא-בניתם לי בית ארזים: (ח) ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה אמר ה' צבאות אני לקחתיו מן-הנהו מאחר היצאן להיות נגיד על-עמי על-ישראל: (ט) ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את-כל-איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: (י) ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתי ולא ירע עוד ולא יסיפו בני-עולה לענותו כאשר בראשונה: (יא) ולמן-היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך מפל-איביך והגיד לך ה' פי-בית יעשה-לך ה': (יב) כי ימלאו ימך ושכבת את-אבתיך והקימתי את-זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את-ממלכתו: (יג) הוא יבנה-בית לשמי וכננתי את-כפא ממלכתו עד-עולם:

(20) מ"א ח, יד-כא

(יד) ויסב המלך את-פניו ויברך את כל-קהל ישראל וכל-קהל ישראל עמד: (טו) ויאמר ברוך ה' אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: (טז) מן-היום אשר הוצאתי את-עמי את-ישראל ממצרים לא-בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על-עמי ישראל: (יז) ויהי עם-לבב דוד אבי לבנות בית לשם ה' אלהי ישראל: (יח) ויאמר ה' אל-דוד אבי יען אשר היה עם-לבבך לבנות בית לשמי הטיבת פי היה עם-לבבך: (יט) רק אתה לא תבנה הבית כי אם-בנך היצא מחלציו הוא יבנה הבית לשמי: (כ) ויקם ה' את-דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על-כפא ישראל כאשר דבר ה' ואבנה הבית לשם ה' אלהי ישראל: (כא) ואשם שם מקום לארון אשר-שם ברית ה' אשר פרת עם-אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים: